

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๓ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๔

แสนดอกลี้นพื้น

ก่อนจึงหัน

นักเรียนมากมาย ๆ นี้มีอาจารย์ติดตามมาด้วยไหม หรือส่งตั้งแต่นักเรียนมา อาจารย์เที่ยวเตร็ดเตร่สบาย ๆ ถ้าอย่างนั้นเราจะให้อีปู่ก็ อีหยังเทศน์แทนเรานะ มันเข้ากันไม่ได้ จะให้ทำอย่างนั้นไม่ได้ ต้องทำอย่างนี้ถึงเข้ากันได้ ถ้ามีแต่พวกนักเรียน มาครูอาจารย์เฉยเมยอย่างนี้แล้ว เราก็จะปฏิบัติกันให้ถูกต้อง เราจะเรียกอีหยังของอีปู่ก็หรืออีหมีมาเป็น ๓ อาจารย์ใหญ่ เราเองจะนอนสบาย ๆ เลย พอดีกัน ถ้าหากว่า คณะอาจารย์ไม่ได้สนใจ มีแต่ลูกศิษย์ลูกหานักเรียนมานี้ดูไม่ได้นะ วงราชการงาน เมืองไม่สนใจไม่เอาไหนกับเรื่องศีลเรื่องธรรม ซึ่งเป็นความดีงามแก่ตัวเองและ ประเทศชาติบ้านเมือง เอาแต่เรื่องชี้หมู่ราชี้หมาแข่งมาออกหน้าออกตา มาเซ็ดหน้าชูตาโอ้อ่าฟูฟ่า มีแต่เรื่องกิเลสเรื่องสัวมเรื่องถานโปะหัวมันมาวงราชการ เพราะฉะนั้นมัน ถึงได้เดือดร้อนวุ่นวาย

เพราะผู้ใหญ่ไม่เคยสนใจกับบรรดากับธรรมยิ่งกว่าเรื่องบุตรเรื่องคู่อ ที่จะกอบจะ โภจะกินจะกลืนนั้นมากที่สุดเลย จนสลดสังเวชนะเรา ที่ออกมาเกี่ยวข้องกับชาติบ้าน เมืองคราวนี้ ได้เห็นประจักษ์เรื่องสัวมเรื่องถานเต็มบ้านเต็มเมืองเต็มวงราชการ พุดจ้ง ๆ กันเลยมันเห็นด้วยตานี้ เรื่องราวมากระเทือนเราจนจะกระอักเลือดตาย ๆ เพราะ ความสกปรกของวงราชการต่าง ๆ สำหรับผู้ดีเราเคยยกเสมอ เวลานี้หาผู้ดี อันนี้มีแต่ อย่างที่วานี้ชี่ เกิดความเดือดร้อนวุ่นวายตลอดเวลา มีแต่พวกสกปรกกินบ้านกินเมือง ตั้งขึ้นมาเพื่อกินบ้านกินเมือง แล้วก็พุดโก้ ๆ ว่าการบ้านการเมือง รัฐบาล รัฐบาลบ้านวังนั้น เลย เอาธรรมจับเข้าไปมันก็รู้กันหมดนั่นชี่ จะมาพุดอวดอะไร ธรรมไม่ใช่เต่าพองจะโง่ เซลาเบาปัญญาชี่นะ มันนำทุเรศนะเวลานี้บ้านเมือง

เรียนมากมายเท่าไร ๆ ยิ่งเลวลง ๆ เพราะเรียนเรื่องกิเลสเรื่องสกปรกเรื่องสัวม เรื่องถาน มาอ้อมาอวดกันมีแต่สัวมแต่ถาน ความดีความดีที่จะมาประดับตัวเองให้ เป็นความสง่างามและเป็นทีเคารพนับถือ เป็นที่เยินใจแก่ผู้น้อยมันไม่มีนะเวลานี้ เมือง ไทยเราเป็นยังงั้นถึงเลวกันนัก เรียนนี้เรียนจริง ๆ มากจริง ๆ เมืองไทยเรา แล้วก็ เลวจริง ๆ อีกด้วยนะ มันเป็นยังงั้นเรียนมาเพื่อความเลว หรือเรียนมาเพื่อศีลเพื่อธรรม เพื่อตัวเอง ขอให้ลูกหลานทั้งหลายพิจารณา

วันนี้อาจารย์มาหรือเปล่า ใส่อาจารย์สักหน่อยนะ มันเป็นยังงั้นอาจารย์มันเก่ง นักวะ อย่าเอามาอะถ้ามีแต่นักเรียนมา อาจารย์ไม่ได้ติดตามมาด้วยอย่าส่งนักเรียนมา

เราจะอยู่ไต่ห้อยไล่กัดทั้งอาจารย์ทั้งลูกศิษย์ อาจารย์อยู่ในโรงเรียนเราก็จะให้ไต่ห้อยไปตามไล่กัดลูกศิษย์ลูกหาไปนี่ ไม่งั้นไม่สมกันนะ ให้พิจารณาให้ดีนะทุกคน ๆ เลวที่สุดนะเวลานี้ เรากจะแตกแล้วนะการสอนบ้านสอนเมืองสอนด้วยความเมตตาสงสาร เราไม่ได้หวังจะเอาอะไรจากบ้านจากเมืองเลย การดูว่ากล่าวเหล่านี้มีแต่ความเมตตาทั้งนั้น เราไม่มีส่วนได้ส่วนเสียแม้เม็ดหินเม็ดทรายที่เป็นเรื่องของกิเลสสกปรก ไม่มีในคำพูดของเรา ขอให้ลูกหลานทั้งหลายไปพิจารณาพิจารณา

ถ้าอยากเป็นคนดีให้เอาธรรมเข้าไปประดับ ถ้ามีแต่สัวมแต่ถ่านประดับเท่าไรก็จมลง ๆ อันนี้ที่มันเลวที่สุดเวลานี้บ้านเมืองเรา หลักวิชาหรือเรียนมามากน้อยมีแต่สัวมแต่ถ่านมาประดับตัวเอง กลายเป็นสัวมเป็นถ่านไปหมดทั้งคนนั้นแหละ จนจะดูไม่ได้เวลานี้นะ เอาละให้พรเสียก่อน

หลังจ้งหัน

นี่เรากำลังหมุนตัว ๆ ทองคำจะเข้าวันนั้นแน่นอนแล้ว ดอลลาร์ไปอยู่ตงไหนป่าไหนไม่รู้ที่มันวิ่งหากัน ก็เลยมาวิ่งเข้าในหัวอกนี้หมุนตัว พอดีอันนี้มา (มีผู้ถวาย ๓๐ ดอลลาร์) กำลังหมุนอยู่อันนี้ นี่กำลังคิดอยู่ว่าจะถอนเงินออกซื้อดอลลาร์ ทองคำที่จะเข้าคราวนี้ดอลลาร์ไม่ได้ติดตามเลยนี้ แหม วังนึเลย เพราะทุกครั้ง ๆ ไม่ได้มอบทองคำมากนัก ดอลลาร์ติดตามกันไป ๆ เป็นเกียรติของชาติไทยเรา สองแขน ๆ ไป คราวนี้เป็นแขนด้วยนี้ โธ มันอย่างนั้นนะ แล้วทองคำไม่ได้เข้าน้อย ๆ เสียด้วยคราวนี้ คราวนี้เป็นคราวที่เข้ามากที่สุดแล้วตั้ง ๑,๘๑๒ กิโลครึ่ง ทองคำที่จะเข้านี้เรียกว่าอย่างน้อยก็ ๑,๘๑๒ กิโลครึ่ง จากนี้ถึงวันที่จะไปก็ได้อีก ๆ อันนี้เป็นส่วนเพิ่มเติม ส่วนที่แน่แล้ว ก็ ๑,๘๑๒ กิโลครึ่ง มันของเล่นเมื่อไร ทองคำจวนเข้า ๆ สองตัน ดอลลาร์มองหาไม่เห็น นั่นซิ เพราะฉะนั้นมันถึงหมุน หมุนตัว ๆ พอดีจ้งหะกำลังหมุน ดอลลาร์เข้ามาพอดี

เรากำลังคิดอยู่ทองคำเข้าเป็นตันกว่า ดอลลาร์ไม่มีติดตามเลยมันยังงี้ มันสะดุดตลอด สะดุดขนาดมันคิดของมันหมุนของมันดูซินะ ดอลลาร์อย่างน้อยต้องให้ได้ ๑ แสน เอาแสนเป็นพื้นไว้เลยติดตามทองคำ ไม่งั้นไม่เหมาะเลย นี่เรากำลังพิจารณาคือเราคิดว่าที่เป็นความมุ่งหมายของเราจะต้องได้ดอลลาร์เข้าในคลังนี้ ๑ แสนจำนวนแสนนี้ขาดเท่าไรเราจะถอนเงินซื้อให้ได้ ๑ แสนเป็นพื้นฐานไว้เลย เราคิดว่าอย่างนั้น คราวที่แล้วทองคำ ๕๕ แท่ง ดอลลาร์ได้ ๓ แสน แต่คราวนี้ทองคำได้ตั้ง ๑,๘๑๒ กิโลครึ่งแล้วดอลลาร์ไม่มีสักดอลลาร์มันยังงี้ อย่างน้อยต้องให้ได้ ๑ แสนละ

ที่เราคิดวุ่นอยู่นี้ก็ถือว่า วันที่เราลงไปมันฉุกฉะทุก ถ้าอยู่สัก ๓ วันเราจะไปหาเม็ดเอาตามบ้านตามเรือนลูกศิษย์ เอาดอลลาร์มา ๆ ๒ วันนี่พอ แต่เราไปปั๊บเขาก็ลากเราไปเมืองกาญจน์เสียไม่ได้เข้าจุดกรุงเทพ กลับมาก็ไม่มีเวลาแล้ว นี่ที่เราคิดมาก

ตรงนี้นะ หากมีเวลาอยู่บ้างสักนิดหน่อยก็ค่อยยังชั่ว นี่จ้งหะพอดีเลย ถ้ามีเวลาว่างสักสองสามวันเราก็กู้กับลูกศิษย์ทางกรุงเทพ โหย ผางเดียวหมดเลย แสนหนึ่งน้อยไปว่าจ้งนเถอะนะ แต่เราถูกเขาลากไปเมืองกาญจน์เสียชิ เข้าไปตีกรุงเทพไม่ได้ ลูกศิษย์ก็สบายหลวงตาถูกลากไปทางโน้น กลับมาก็ไปทำเนียบ มันมีเวลานิดหน่อยมันจะไม่มีช่อง สุดท้ายก็มาคิดถึงเรื่องเงินของเราในบัญชีถอนออกมาซื้อทองคำก่อน ให้ได้ตามความมุ่งหมายของเราเป็นระยะ ๆ ที่เรากำหนดไว้ในหัวใจเราโดยเฉพาะ ๆ ให้พอเหมาะ ๆ เรากะไว้อย่างนั้น อันนี้รู้สึกมันจะแป้ว ๆ ตรงนี้

เราจะพิจารณาทั้งบัญชีเงินอะไรด้วย ถอนเราก็จะถอน ซื้อมาเตรียมพร้อมไว้เลยที่จะไปหวังข้างหน้าในระยะนี้สำหรับเราเองเราไม่หวัง เพราะเวลาของเราไม่พอที่จะหวังนี่ชิ พอไปปั๊บวันหลังไปเมืองกาญจน์ กลับมาค่าแล้ว แล้วเช้าวันหลังก็ไปแล้วไม่มีเวลาที่จะพิจารณาเรื่องนี้เลย เพราะฉะนั้นจึงต้องเอาให้ติดมือ ไม่ได้จริง ๆ คว้าเอาจากโครงการช่วยชาติ ถอนเงินออกมาซื้อไป มันจะถอยเมื่อไรวะ ไม่ให้เสียลดตาย อย่างน้อยให้ได้ ๑ แสนเราก็กังพอใจว่ามีเครื่องหมายติดกันไป เพราะดอลลาร์กับทองคำเป็นคู่เคียงกันตลอดมานี่นะ ทั้ง ๆ ที่ทองคำคราวนี้ก็ได้มากมาย แล้วดอลลาร์กลับไม่ได้ มันถึงทำให้จิตใจหมุนตัว ๆ อยู่ตลอด

อย่างไรก็เสี่ยงบุญวาสนาของพี่น้องชาวไทยเราพร้อมกับหลวงตาบัวบวกกันเข้าคราวนี้ ถึงวันที่ ๒๔ เราจะได้ดอลลาร์อย่างน้อย ๑ แสนใหม่ว่างั้นเลย เอาแสนหนึ่งวางพื้นไว้เลยคราวนี้ ได้มากกว่านั้นก็ยิ่งดี วันที่จะไปมอบนี้เราก็กำหนดแล้ววันที่ ๒๖ เป็นวันมอบ จากนั้นถึงวันที่เราจะไปกรุงเทพก็อีกหลายวัน แต่ก็ยังไม่เหมาะอีกนั้นแหละ พอไปถึงที่จุดสำคัญก็ไม่มีเวลาเสีย จะเรียกเขามาถามดูก่อน สองสามวันนี่ดูเหมือนได้ ๕ หมื่นกว่าแล้วสำหรับดอลลาร์นะ เราจะพยายามให้ได้ดอลลาร์ติดตามจนได้ไม่มากนักน้อย ถ้าไม่อย่างนั้นรู้สึกมันจะขาด เหมือนแขนหนึ่งขาดไป เคยไปด้วยกันสองแขน ทองคำ ดอลลาร์ ๆ ติดกันไป คราวนี้เป็นคราวที่ทองคำได้มากแล้วดอลลาร์ไม่มีเลยนี่มันเข้ากันไม่ได้นะ จึงต้องให้มี

เมื่อวานนี้ทองคำได้ ๑ กิโล ๔๔ บาท ๑๓ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๙ ดอลลาร์ ทองคำขึ้นเรื่อย ฟังคำนี้ให้ตื่นะ ดอลลาร์ที่หลวงตาฝันดิบฝันสดเป็นบ้ำอยู่เวลานั้นนั้น เมื่อวานนี้ได้ ๙ ดอลลาร์ มันนำโมโหโหมละ ทองคำเขาขึ้นเรื่อย ๆ ของเขา แต่ดอลลาร์เรากำลังหาจุดหลาหากหาว่าอยู่ตลอดเวลา บทเวลาไหลขึ้นมานี้ได้ ๙ ดอลลาร์ เรารู้สึกจะแน่นเข้าไปแล้วเพราะจิตมันปักเข้าเรื่อย ๆ ถาลงได้ปักมันเอาจริง ๆ นะไม่เหมือนใครยังบอกแล้วนี่มันขยับเข้าเรื่อย เรามั่นใจไว้แล้ว ๑ แสนดอลลาร์ก็ค่อยยังชั่ว

ยังไฉ่ ๑ แส่นดอลลันนี้ต้องติดແหละ เพราะนี้มันขยับเข้าเรื่อย ถ้าลงขยับกว่านี้ไม่น่าจะถอย ก็เราไม่เคยเห็นเราที่ตั้งหน้าเข้าไปแล้วถอยกรูด ๆ เราไม่เคยมีในตัวของเราเองนะ ถ้าลงตั้งหน้าเข้าไปนี้บุกใหญ่เลย มีแต่อย่างนั้น เอาจริงเอาจริงจะว่ายังไง ทำจริงทำจัง ชาติไทยของเราเป็นเรื่องเล็กน้อยเมื่อไร ทำอย่างนี้กระเทือนทั่วโลกที่เราทำอย่างนี้นะ เพราะฉะนั้นเวลาเทศนาว่าการวันสนามหลวงนั้น จึงได้เทศน์แยบออกไปถึงเรื่องอะไรที่จะเด่นที่สุดในงานของเราเนี่ย คนมากไม่สำคัญนะ คนมีจำนวนมากขนาดไหนไม่สำคัญ สิ่งที่สำคัญในงานนี้จะประกาศออกให้รู้ทั่วถึงกันทั้งภายในภายนอก คือประเทศนอกเขาก็ให้ทราบด้วยนั่นคืออะไร นั่นเป็นจุดประสงค์ของชาติไทยเราที่ว่าช่วยชาติบูชาคุณของชาติคืออะไร ก็ขึ้นทองคำ นั่นเห็นไหมละ

คือทองคำ ดอลลาร์ เงินสดนี้เป็นเกียรติอันสูง สมกับงานของเราที่ช่วยชาติอย่างแท้จริง สำหรับคนมากนี้ไม่สำคัญนัก วันนั้นเราก็เทศน์ผ่านไปให้เห็นจุดสำคัญ ๆ ไม่อย่างนั้นคนจะไม่ได้คิด เราถึงได้ยกขึ้นว่างานนี้เป็นงานที่เรียกว่างานประวัติศาสตร์แห่งชาติไทยของเรา แล้วอะไรเป็นจุดที่เด่นในงานนี้ เป็นความมุ่งมั่นที่สุดของงานนี้คืออะไร สำหรับคนจำนวนมากไม่สำคัญนัก ที่สำคัญมากก็คือ ทองคำ ดอลลาร์ เงินสด ขึ้นในงานนี้หมดเหมาะสมอย่างยิ่ง วันนั้นทองคำเราก็ได้มอบ ๕๕ แแท่งแล้วนี่ ดอลลาร์ ๓ แส่น ส่วนกัณฑ์เทศน์วันนั้นได้ ๑๐ ล้านพอดิ ก็พอสมควรไปແหละ

ให้พากันจดจำเอานะลูกหลาน เวลามาศึกษาแล้วก็ให้ไปปฏิบัติหน้าที่ของตัวเองจะได้เป็นคนดีคนดี ถ้าไม่ปฏิบัติตามศีลตามธรรมใครจะเก่งมาจากโลกไหนก็มาเถอะว่างั้นเลย เหลวไหลทั้งนั้น เรื่องธรรมเป็นเรื่องเลิศเลอมาตั้งแต่กาลไหน ๆ อุ่มชูโลกสงสารให้พออยู่ได้ คือธรรม แต่เรื่องของกิเลสไม่มีทาง ใครจะเก่งกล้าสามารถด้วยอำนาจของกิเลสพาเป็นความสุขความเจริญ ชู้ขาดเลยว่าย่าหวัง ถ้ามีธรรมแทรกมากน้อยจะมีหลักมีเกณฑ์ดีขึ้นโดยลำดับคนเรา ถ้าปล่อยให้กิเลสล้วน ๆ แล้วใครก็ใครเถอะจมทั้งนั้น ใครเดินตามกิเลสเท่าไรคนนั้นยิ่งจมมาก เพราะกิเลสไม่เคยทำใครให้เจริญ มีแต่เป็นข้าศึกของความสุขความเจริญความสงบร่มเย็นของโลก ตัดทอนลงโดยลำดับ ๆ ถ้าใครสงวนมันมากเสาะแสวงหามันมากจมไปเลย เรื่องของกิเลสเป็นอย่างนั้น ธรรมจึงต้องได้คู่ขึ้นมาจุดขึ้นมาลากขึ้นมา ไม่ใช่ธรรมไม่ได้นะ ให้พากันจำเอานะลูกหลานทุกคน ๆ

บ้านเมืองเราเนี่ยมันจะเหลวแหลกแหวกแนวตั้งที่พูดตอนก่อนจ้งหันนั้นແหละ มันดูไม่ได้นะ นี่ละธรรมเป็นอย่างนี้พี่น้องทั้งหลายดูเอา ลูกหลานฟังเอา เราพูดอย่างตรงไปตรงมาตามหลักความจริงล้วน ๆ แต่โลกกิเลสมันจะคอยโจมตี ๆ หาวว่าดูว่าด่าว่าหยาบว่าโลน เรื่องของกิเลสเป็นอย่างนั้น ต้องเป็นข้าศึกกับธรรม ธรรมนี้ตรงไปเลย บก

พร้อมตรงไหนบอก ๆ ตรงไหนที่ดีแล้วก็ให้เสริม ๆ บอกตลอดจริงตลอด แต่เรื่องกิเลส ไม่มีคำว่าจริง ปลอมมาแต่โคตรแต่แซ่ของมันนั่นแหละ

เมื่อวานนี้ก็ไปเกี่ยวกับเรื่องเขาขอโรงสวดมนต์ภาวนา ทางมหาสารคาม เงินเขาไม่พอ เขาได้มาจากไหนไม่ทราบเป็นเงินแสนกว่า เขามาตกลงกับเรา เราก็จ้างเอาแปลนเขา มาดูเสียก่อน พอดูเรียบร้อยแล้วเมื่อวานนี้ก็กลับไปให้ความแน่นอนกับเขา ก็เลยเป็นอันว่าตกลง เราไปดูจนกระทั่งสถานที่ที่จะปลูกสร้าง จะเป็นราคาเท่าไรเราไม่ว่าถ้าลงว่าเราได้รับแล้ว เขาได้จากส่วนไหนไม่รู้ นะ ว่าเงินแสนกว่ามันไม่พอก็เลยมาขอหลวงตา เราจึงเอาแปลนมาดูเสียก่อน เมื่อวานเลยย้อนกลับไปให้ความแน่นอนกับเขา ตกลงเป็นอันว่าสร้างแหละ เราไปดูสถานที่ด้วยก็เหมาะสมดี อันนี้คงไม่ถึงล้าน แต่ทางนี้จะไม่ค่อยเหมือนโรงพยาบาล เขาก็อาจจะทำขนาดที่เขากำหนดไว้นั้นแหละ

ทางโรงพยาบาลนี้สิ่งเพิ่มเติมมีเยอะ ไม่ว่าโรงไหนเหมือนกัน โรงพยาบาลนี้เป็นโรงเพิ่มเติม เราให้แล้วทางนี้ปั๊บ พอนั่นแล้วอันนั้นอย่างนั้น อันนี้อย่างนี้ เอา ๆ เวลาให้นะรอบด้าน ปาเข้าไปก็ล้าน ก็คิดดูซิ ตัวอย่างเช่นหล่มสัก กะคำนวณกันเรียบร้อยหมด ทุกสิ่งทุกอย่าง ๑๒ ล้าน บทเวลาทำเสร็จเรียบร้อยทุกอย่างแล้ว ฟาดเสีย ๑๕ ล้านเห็นไหม นี่ละคือว่าอันนั้นขาดนั้น อันนี้ขาดอันนี้ ๆ สุดท้ายสะพานจากนี้ฟาดหาตีกลตลอดไปเลยหมด ไม่มีในโปรแกรม คิดดู ๑๒ ล้าน เป็น ๑๕ ล้านขึ้นไปอีก ๓ ล้านเห็นไหมล่ะ อย่างนั้นแหละถ้าโรงพยาบาล นี่เรายกเป็นเอกเทศ นอกนั้นพอ ๆ กัน

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ทันท่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet

www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd